Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36484
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

nom ei her. Rursu cepto fetu natu filiu nominau
onam. Terciu quoq; peperit que appellau sela. Quo
nato parere ultra cessaut. Dedit aut iudas uxore
primogenito suo her nomine thamar. fuitq; her pmo
gentus iude nequa inconspectu dni. & ab eo occisus e.
Dixit ergo iudas adonam filiu suu. Ingredere aduxo
rem fris tui. & sociare illi ut suscites semen fri tuo. Ille
aut sciens n sibi nasci filios introiens aduxore fris sui. sem
fundebat interra ne liberi fris nomine nascerent. Et id
circo pcussit eu dns eo qd re detestabile facerat. Qua obre
dixit iudas thamar nurui sue, esto uidua in domo patris
tui donec crescat sela filius meus. Timebat enim ne & ipse
moreret sicut fres ei. Que abiit & habitauit in domo pa
tris sui. Euolutis autem multis diebus mortua est sue uxor
iude. Qui post luctu consolatione suscepta. ascendebat
ad tonsores ouiu suarum ipse & hiras opilio gregis odo
lamita in thamnas. Nunciatuq; e thamar qd socer illi
ascenderet in thamnas ad tondendas oues. Que depo
sitis uiduitatis uestib. assumpsit theristru & mutato
habitu sedit in biuio itineris qd ducit thamnam eo
qd creuisset sela. & n eu accepisset maritu. Qua cum
uidisset iudas suspicatus e ee meretrice. Operuerat
enim uultu suu ne cognosceret. Ingrediensq; ad ea ait.
Dimitte me ut coeam tecu. Nesciebat enim qd nurus sua
esset. Qua respondente qd m dabis ut fruaris ecubitu meo.
dixit, mitta tibi hedu de gregib. Rursuq; illa dicente.
patiar qd uis si dederis michi arrabonam donec mittas
qd polliceris. Ait iudas. Qd uis tibi pro arrabone dari.